

Mini Jet

Ke stavbě modelu tohoto druhu mne vlastně přivedly děti na letních táborech, kam — jako mnozí z nás — jezdím šířit modelářskou osvětu. Mezi zvědavými dotazy jsem totiž velmi často dostával otázku: „Pane, máte doma tryskáče?“

Při návrhu jsem se tomuto „házcímu“ modelu snažil dát aspoň trochu tvary stíhačky. Musím se přiznat, že i v podíl na celkovém vzhledu má barevná kamufláž dvěma odstíny zelené barvy s našimi znaky na křídle a směrovce.

Použití brněnské „třiapůlky“ (u prototypu) zajistí svižný pohyb modelu vzduchem, lze ale použít jakýkoli motor o zdvihovém objemu 2,5 až 3,5 cm³. Například model na snímku, postavený M. Kaháčkem, má motor Super Tigre 3,2 cm³.

Stavba modelu není náročná na čas ani na materiál. Pokud máte zkušenosti s pěnovým polystyrénem polepeným lepenkou, vyjde vás stavba ještě levněji než při použití balsy. Podle stavu nabídky našich prodejen bude tento způsob zřejmě nejlepší. V následujícím popisu stavby modelu Mini Jet se ale podržím klasické balsové stavby.

Trup modelu stavíme na rovné desce. Nejprve vyztužíme v přední části bočnice z balsy tl. 3 mm překližkou tl. 0,8 až 1 mm. Na motorovou přepážku použijeme překližku tl. 5 mm, ostatní přepážky a držák serv jsou z překližky tl. 3 mm. Na vyztužení zadní části bočnic použijeme trojúhelníkové lišty ze středně tvrdé balsy o průřezu 10×10 mm. Bočnice spojíme na rovné desce přepážkami, přičemž stále kontrolujeme souměrnost trupu. Motorovou přepážku lepíme epoxidem nebo jiným kvalitním lepidlem. Spodní stěnu trupu polepíme balsou tl. 3 mm, vpředu pak tl. 10 mm, nejlépe léty napříč, čímž trup zpevníme. Horní část trupu stavíme v celku. Na přední část nalícujeme upravenou

kabinu Modela pro větroň Vega. Zaoblenou horní část trupu zhotovíme z pěnového polystyrénu polepeného balsou tl. 2 mm nebo dvěma vrstvami papírové lepicí pásky. Trup stavíme v celku a až po vytmelení a vybroušení odřízneme část nad křídlem. Proti otláčování zalepíme na dosedací plochy části trupu nad křídlem polopřepážky z překližky tl. 1 mm. Kryt motoru je laminovaný na pozitivní formě. Samozřejmě je možné celou přední část zhotovit z balsy.

Ocasní plochy jsou z balsy tl. 5 mm. Při výběru balsy dbáme na pevnost, ale pozor na hmotnost! Svislá ocasní plocha v celku, na obou postavených modelech nebyla řízena. Výškovka je upevněna na závěsech Modela.

Křídlo má polystyrénové jádro polepené balsou tl. 1,5 mm. Náběžnou lištu a křídélka vyrobíme z balsy tl. 10 mm. Středové žebro je z tvrdé balsy tl. 14 až 20 mm. Do jeho přední části zalepíme epoxidem bukový kolík o průměru 6 mm. Koncová žebra jsou z hranolu měkké balsy. V odtokové části zpevníme střed křídla překližkou tl. 1 mm a vyvrtáme otvor pro polyamidový šroub Modela M6.

Před konečným vytmelením a broušením ještě důkladně zkontrolujeme úhel seřízení. Potah stačí z jedné vrstvy Mikalenty či jiného vláknitého papíru. Na povrchovou úpravu je

použito běžných nitrobarev, které však potřebují ještě ochrannou vrstvu proti palivu.

Mini Jet je řízen křídélky a výškovkou. Řízení směrovky nikomu nevyvracím, ale domnívám se že pro tento typ modelu není nezbytné — zcela vystačíme s řízenými křídélky, výškovkou a otáčkami motoru.

Montáž dílů RC soupravy je běžná, dbáme především na volný průchod táhel trupem.

Instalace motoru a nádrže o objemu 100 cm³ by neměla činit potíže.

Před zalétáním ještě zkontrolujeme polohu těžiště, případně model dovážíme. Správně seřízený a vyvážený model by měl letět hned napoprvé. Při použití výkonného motoru nečiní ani starty z ruky potíže.

Zájemcům o stavbu mohou v omezeném množství vypomoci polystyrénovým jádrem křídla (M. Petrbock, Osek 229, 267 62 Komárov).

Každý „házcí“ model svádí k létání na kdejaké loučce či doma za humny. Pozor ale, aby za kopcem nebylo v provozu další takové soukromé letiště! Věřím, že se i nadále budeme řídit psanými i nepsanými zákony modelářské etiky a létání s modely, ale i nezbytné tlachání na letišti nám všem bude dobrou relaxací od ostatního shonu.

M. Petrbock